

ling, så man kan se, hvad EU skal, og hvad EU ikke skal. EU skal med andre ord blive bedre til at overlade de spørgsmål til medlemslandene, som bedst løses nationalt.

Spørgsmålet om forenkling vedrører ikke kun EU's mange forskellige beslutningsprocedurer og lovgivningsinstrumenter, det vedrører også traktatgrundlaget. Traktaterne er jo desværre ulæselige. Det er svært at ændre, men forsøget skal i hvert fald gøres.

Demokrati, åbenhed og effektivitet er centrale problemstillinger. Parlamentet må nødvendigvis spille en central rolle, bl.a. fordi det er Parlamentet, som udgør det åbne rum blandt EU's institutioner. De nationale parlamenter bør spille en stærkere rolle i fremtiden. Det er også afspejlet i Laekenerklæringen. De nationale parlamenter kan medvirke til, at afstanden mellem EU's borgere og beslutningerne i Bruxelles bliver kortere. De nationale parlamenter vil bl.a. oplagt kunne varetage en rolle i relation til overholdelsen af nærhedsprincippet og overvågningen af kompetencedelingen mellem EU og medlemsstaterne.

Regeringen vil arbejde for åbenhed i Rådet, når Rådet optræder som lovgiver. Det er vigtigt, at endnu flere dokumenter bliver offentligt tilgængelige, og vi skal blive endnu bedre til at udnytte de muligheder, Internettet giver.

De igangværende kommissionsreformer er helt centrale. Jeg drøftede dem med kommissær Kinnock i forgårs. Han vil få den danske regerings fulde støtte til sine reformbestræbelser.

KL 18.30

Der er efter regeringens opfattelse også brug for at gå over til flertalsbeslutninger på flere områder, alene af den grund, at et EU med 25 senere måske 30 medlemmer ikke kan fungere effektivt, hvis der skal være enstemmighed om alt.

Derfor er det også vigtigt at bevare en stærk og velfungerende Kommission. Den skal bevare sin initiativret, og fællesskabsmetoden skal fastholdes. Det vil sige, at vi skal bruge EU's institutioner. Det er dér, der er lige ret for store og små lande. Det er dér, hvor retten og ikke magten hersker. Derfor skal vi ikke dyrke det mellemstatslige, sådan som visse store lande og også et enkelt mindre naboland har haft for vane.

Der er som sagt stillet 59 spørgsmål i Laekenerklæringen. Jeg er sikker på, at der kommer endnu flere spørgsmål frem under konventets arbejde. Det sikrer en bred og forhåbentlig også frodig debat.

Regeringen vil deltage aktivt og vil også gerne være igangsættende. Vi glæder os over, at

Folketingets Europaudvalg måske i samarbejde med europaparlamentarikerne vil være igangsættende, og vi vil gøre, hvad vi kan, for at det store beløb, der er sat af til oplysningsarbejde, skaber så bred en debat som muligt, og vi vil arbejde for, at den bliver så lokalt forankret som muligt.

Til slut vil jeg sige til forslagsstillerne, at regeringen har ingen planer om at fremsætte forslag til ændringer af Amsterdamtraktaten. Jeg forstår slet ikke, hvad der menes med det; måske antydes det, at Nicetraktaten ikke kommer til verden på grund af irsk modstand, men det ved vi jo intet om. Hvordan det end bliver, agter vi ikke at stille forslag til ændringer af Amsterdamtraktaten.

Forhandling

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, ministeren må undskylde, men den unionstraktat, der findes, hedder altså Amsterdamtraktaten, og som ministeren rigtigt gør opmærksom på, er det, fordi det ikke lykkedes at få vedtaget Nicetraktaten.

På bundlinjen står altså det resultat, at den danske regering møder frem til starten af konventet ved sin repræsentant, Henning Christophersen, uden nogen konkrete forslag. Sådan må regeringens besvarelse af den her forespørgsel jo fortolkes.

Man vil ikke foreslå nogen ændringer af Traktaten. Det vil mange andre. Der vil komme fantastiske forslag om al den magt, som en EU-præsident eller et andet kammer, eller hvad der nu kommer, skal have. Og i Tyskland og Frankrig arbejder man døgnet rundt på at producere alle disse forslag. Så de skal nok komme på bordet og det i en fart.

Jeg fornemmer, at den danske regering møder tomhændet frem i konventet. Det synes jeg er et problem. Det er derfor, Enhedslisten for nogle dage siden sendte et forslag til vedtagelse til alle de andre partier i Folketinget, som vi her i dag kunne lave i fællesskab, med et offensivt dansk udspil.

Ministeren mente ikke, at rettighederne for enkelte mennesker, for flygtninge og indvandrede f.eks., er et spørgsmål, der kommer ind her, men rettigheder for menneskene er jo det centrale spørgsmål i vedtagelsen af en forfatning. Det er derfor, at man vil have charteret ind i Traktaten. Det er netop for at gøre det til en forfatning,